Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26089
Copyright: Admont, Benediktinerstift

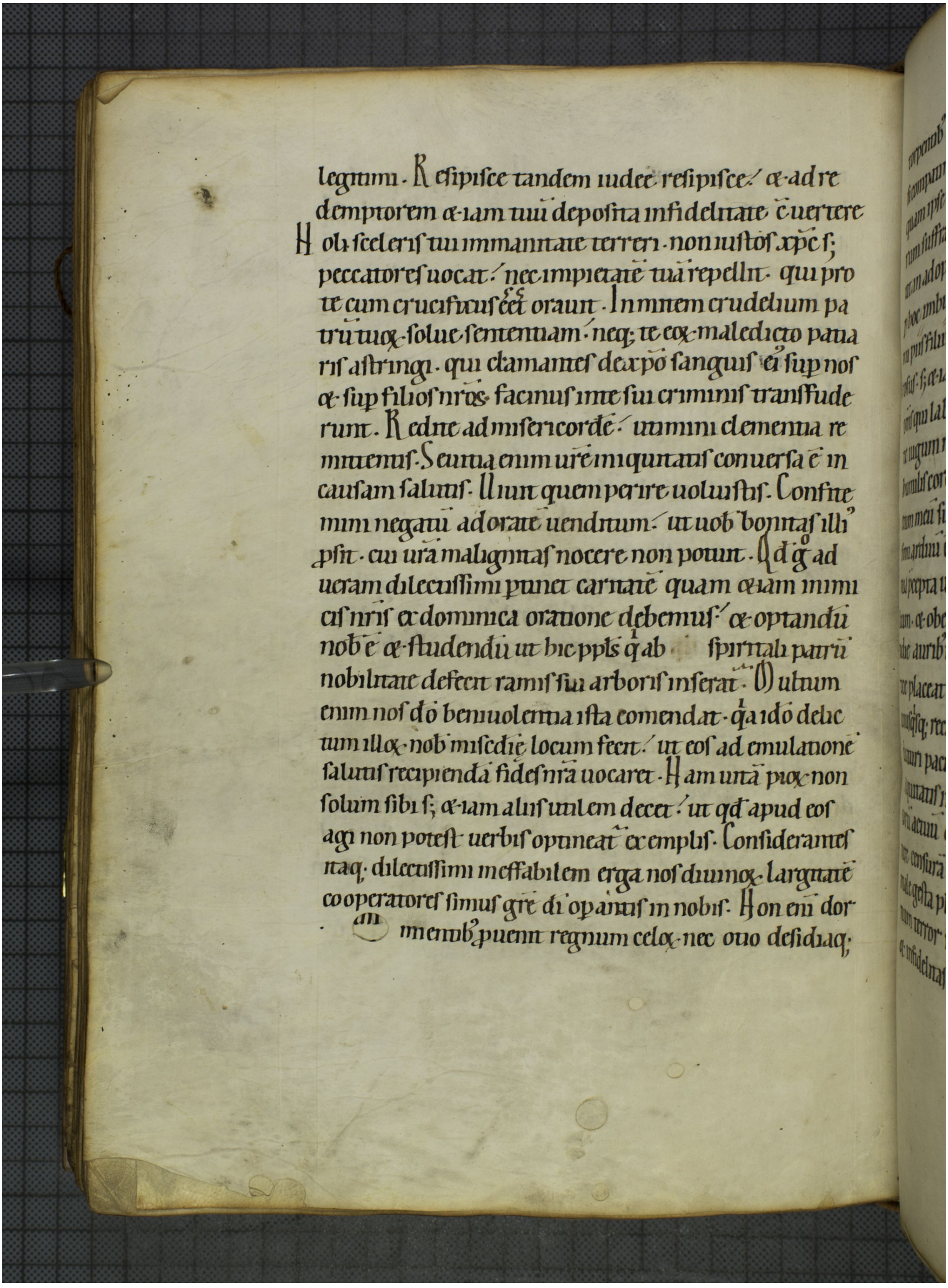

legium. Resipisce tandem iudex resipisce. & ad re
demptorem & iam tuū deposita infidelitate cū uertere
Hoc sceleris tui immanitate terrem. non iustos xp̄c s;
peccatores uocat. nec impietate tuā repellit. qui pro
te cum crucifixus ēet orauit. Inmnem crudelium pa
trū tuq; solue sententiam. neq; te exmaledicto patua
ris astringi. qui clamantes dexp̄o sanguis ei sup nos
& sup filios nr̄os. facinus inte sui criminis transfude
runt. Redite ad misericordē. uim mi clementia re
mittemus. Scuma enim ure mi quantus conuersa ē in
causam salutis. Vnum quem perire uoluistis. Confite
mini negatū adorate uendtum. ut uob bonitas illi
psit. cui ura malignitas nocere non potuit. Qd g ad
ueram dilectissimi punct carnate quam & iam mimi
cis nris ex dominica oratione debemus. & optandū
nob ē & studendū ut hic ppls q ab spiritali patrū
nobilitate defecit ramis sui arboris inserat. O utinam
enim nos d̄o benuolentia ista comendat. qa d̄o deuc
tum illuc nob misericordie locum fecit. ut eos ad emulationē
salutis recipienda fides nr̄a uocaret. Nam una p̄ioc non
solum sibi s; & iam alis utilem decet. ut qd apud eos
agi non potest uerbis opponeat exemplis. Consideremus
itaq; dilectissimi meffabilem erga nos dnum nr̄ largitate
cooperatores simus gre d̄i op aiutis in nobis. Non em dor
mientib puenit regnum celo. nec ouo desiduq;